

ТЕОДОР ТРАЯНОВ

СРЕД ЖИВИТЕ ЛЪЧИ

chitanka.info

Аз слънцето днес любя,
безкрайния му взор,
с вълните пак се губя
на чистия простор,
в свободната омая
на чист изкупен път,
душа ще стихне, зная,
там скърби не горят!

О, хубост ненагледна
на живите лъчи,
как искам да прогледна
и с моите очи!
Но нещо се въззема
из спомени, далеч,
на болка нелечима
неказаната реч!

Снове край мене нещо,
с душа и кръв от мен,
дали скръбта гореща
на мъртви — ден по ден,
влетели в нощи тъмни
сред зимни ледове,
или в грядуще стръмно,
надвиснало над бездна,
ликува пак съдбата
над волята желязна,
простира с гняв в ръката
и своя роб зове?

Ден светъл на душата,
грей с живите лъчи,
на земний сън словата
в стиха ми излъчи!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.